

Elfizetési árak:
 Egész évre 10.— Ft
 Félévre 5.—
 Negyedévre 2.50
 Egy hóra 1.—
 Egyes szám 4 kr.

Megjelenik minden-
 nap, vasárnap kivé-
 telével.

DEBRECZENI ELLENŐR

SZABADELVÜ PÁRT KÖZLÖNYE

Szerkesztőség és

Kiadóhivatal:

Főpiaz, a város-
 házzal szemben.

Hirdetések:

Egy hasábos petty
 soronként 5 kr-ával
 számítottak.

Jégverés.

Debreczen, július 1.

Rég veri a magyart a teremő, de a magyart sohasem ejti kétségbe a jövendő; bármilyen csapások érjék, rendületlenül bizik abban, hogy őseréjével kilábol a bajokból. Megdöbentő hírek érkeznek most hozzánk az ország számos vidékéről. Addig-addig bolygattuk a közgazdasági kérdéseket, míg egyszerre csak az égi hatalom beleszól a gazdasági osztályok küzdelmébe s egy óriási vonással keresztülsepri az országot nyugat-tól-keletig.

Délnyugat-északkeleti irányban vihar és jégeső paskolta meg az ország földeit s egy negyed óra alatt „oda lett az emberek vetése.” Mily fájó most visszagondolni azokra a vérmes reményekre, amelyeket az idejű termés jó állásához fűztünk. A kecségető kilátások, amelyek ebből származtak ugyancsak elhalványodtak, sőt most már — fájdalom — bizonyosra vehető, hogy az ország termő vidékeinek több, mint felében, silány lesz a termés. Sőt ennél is rosszabbra el lehetünk készülvé, sok helyütt egyáltalán nem lesz termés.

Csak most tűnik ki, hogy mily mélyen átérezte a kormány a mezei munka jelentőségét. A

munkás-törvény, melyet oly sokan hidegen fogadtak, sőt gáncsoltak, a nagy jégverés után kétszeres hatással lesz a bajok enyhítésére.

Ezen esztendőben a munkás-törvény sokkal fontosabb lesz, mint azt megalkotásánál gondolták. Ugyanis, minthogy a jégverés igen sok termést tönkretett, sokkal nagyobb szükség lesz arra, hogy legalább azon vidékeken, amelyeken a jó termés megmaradt, a gabonaműveket idejében lehessen learatni.

Ha a munkásokban elég öntudatosság lesz, hogy az új törvény szükségességét belássák, akkor a mostani országos jégesőnek legalább az az egy előnye meglesz, hogy a munkások hajlandóbbak lesznek a vállalt munka végzésére, mert ez a nagy természeti csapás nemcsak a gazdáknak okozott mérhetetlen károkat, hanem a munkásokat is arra inti, hogy az általános munkás-szükségletre ne nagyon támaszkodjanak. Ha kevesebb lesz a termés nekik is kevesebb lesz a munkájuk.

Nagy kötelességeket kell a kormánynak ez évben teljesítenie. És bizhatunk abban, hogy ez a kormány képes lesz a helyzet magaslatára emelkedni. A nehéz idők nagy eszközöket kívánnak és a kormány nem fogja elmulasztani, hogy azokat alkalmazza.

Nem hiába hangsúlyozta a pénzügyminiszter, amikor a költségvetést összeállították, hogy az állami kiadások meghatározásánál a takarékoságnak a legnagyobb fontosságot kell tulajdonítani.

Elmondhatjuk, hogy minde-nünk ott fekszik a rengő buza-kalászkok tengerében, az a mi várunk, az a mi erősségünk. De nagy összegeket kell most a mezőgazdaság rendelkezésére bocsátani, mert a közgazdasági rendszerünk ezen alapját a természeti viszony-tagság nagy megpróbáltatásnak tette ki.

A kormány tudni fogja kötelességét és hisszük, rá fogja birni az osztrák-magyar bankot, hogy a magyar mezőgazdáknek ele-gendő olesó hitelt nyújtson.

De nem szabad mindent a kormánytól és a központtól vár-nunk. A magyar fővárosi és vidéki pénzügyintézeteknek is el kell hatá-rozniok magukat arra, hogy a hitel-üzletüknel a nyereszkesedési célzaton kívül ez évben a mező-gazdák humanus támogatását is nagyobb mértékben céljuknak tekintsék. A mi a debreczeni taka-rék-pénztárakat illeti, ezek hazafias működéséről meg vagyunk győ-ződve. Arról, előttünk, debrecze-niek előtt nem is kell beszélnünk, pénzügyintézeteink elég próbát tettek magukról. Vajha a debreczeni

TÁRCZA.

A haragvó isten.

Irta: Pécsa Lajos.

Kitört a szörnyű égi háboru,
 Dörög az ég, a villámok cikáznak...
 A gazda térdre hull. És szomorú
 Halk szava kél az esdeklő fohásznak:
 „Mi jó Atyánk, itt sirunk szent neveddel,
 Mindennapi kenyereinket ne vedd el!”

Harsogva szól a tornyos fellegekből
 Világ ura az esdeklő fohászra:
 Véges-végig a határon keresztül
 Jégköveit dörgés közt szórja, hánnya.
 A gazda kél sápadtan és ijedten:
 „Süket az ég! Az isten is kegyetlen!”
 S káromkodik, a hogy kifér a torkán,
 Ordítózik, mint a sebzett oroszlán.
 És futva-fut a pusztuló határba,
 Zilált hajjal a villámló viharban...

Keserveit az égre fölkiáltja,
 Mikor az ég nagy zengva-zugva harsan:
 „Igy-igy, Uram, te nagy, erős, hatalmas!
 Ne nézz nyomort, ne földi szenvedést!
 A könyező imádságra ne hallgass!
 Csak rajta, rajta! Paskold a vetést!
 Hagyd el te is a népet, Istenünk,
 Ki téged már csak egymaga imádot!
 Mindenki reánk tör, te se légy velünk!”

Verd a kalászt a gyümölcsöt és virágot!
 ... Oly édes volt a pitypaty danája,
 Éledt szívünk szép csattogó szavára.
 Az a kis fűrj hálát zengett neked,
 Nekünk reményt... S most mind agyonvered!
 Csak rajt, jobban!... Elfogyott a jég?
 Megállj, szedek!... Van itt, Uram, elég!
 Mind vissza hányom, több köved ha nincs!
 Nyutsd a kezéd!... Ne! Kapd el és suhints!
 Suhinthatz már: nincs mit pusztitanod!
 Beteljesült te szent akaratod.
 ... Én jó atyám, nem perlek már veled,
 Te böles vagy: hát dicsértessék neved!
 Kicsépeled a telt szemű kalászt jól!
 Kivetted az onnivalót a szánkából!
 Most már aztán hulló csillag helyett
 Hullass az égből mindig kenyeret!
 És arra kérlek, mint mindenhatót:
 A semmiből fizess meg az adót!
 Villámoddal, mely oly fülharsogató,
 Hasíts le sebtiben egy nagy faágat!
 Magának abból a földönfutó
 Vándorbotot, koldusbotot csinálhat.”

Dörög az Ur főséges nagy haragja:
 „Ki nyitja ajkát vakmerő panaszára?
 Borulj le, féreg, a színem előtt!
 Mit lázadsz, hogy megvertem a mezőt!
 Azért fordul el tőletek kegyelmem,
 Mert nem hisz már a föld népe sem bennem.
 Nem mond igaz szívből fakadt imát,
 Bálványt farag, arany borjut imád,

Levetkőzi magáról képemet,
 Nevem már-már csak agyremé, képzelet.
 Ledöntenétek égi trónomat,
 Éreztetem hát sujtó karomat!
 Tudjátok meg, vakok, hitetlenek:
 Mindig voltam, mindig vagyok s leszek!”

Találkozásom a „Német császárral”.

— A „Debreczeni Ellenőr” eredeti tárczája. —

— Irta: Mars. —

Emlékezem rá hiven, — de fel is van nálam jegyezve, — hogy a *miniszter-tanács* augusztus tizenötödikén volt, öt és hét óra között.

Én teljes diszben jelentem meg.

Megérkezésemkor tiszteletet s megelégedést jelentő halk moraj hangzott föl a miniszterek ajkain; egy-egy „éljen” is volt hallható; azután siri csönd lett. Az arcok legfeszültebb figyelemmel fordultak felém.

Megvallom őszintén, hogy nem minden zavar nélkül léptem az emelvényre s tudva azt, hogy minden egyes kijett szavam egy egész ország nevében van mondva: határozott szívdobogást éreztem.

Mindez azonban csupán egy futó pillanatig tartott. A mint végig tekintet-

pénzintézetek országosan ismert szolid és hazafias üzletének példáján fölbuzdulnának az ország valamennyi pénzintézetei s különösen azok, amelyek a természeti csapástól sújtott vidékeken vannak hivatva áldásos működést kifejteni.

Hiszen csak saját érdekükben is cselekesznek akkor, ha a mezőgazdaság sebeit enyhítik, ha nem törekeshetnek túl magas kamatlábalal különös nagy nyereségekre, nehogy a hitelt igénybe vevők tönkremenjenek.

A mi vidéki bankjaink érdekei a mezőgazdaság érdekeivel szorosán össze vannak forrva, ami különben megérdemelné, hogy hosszabb tanulmány tárgyává tegyék.

Minden tényező arra törekedik, hogy a magyar mezőgazdaság a bajt minél könnyebben kiheverhesse. Ez nálunk az iparosnak és kereskedőnek is létérdeke. Vagy bővebben szóljunk arról a banális igazságról, hogy ha nincs buza, akkor nincs pénz, az iparos és a kereskedő nem talál fogyasztót s a gyengébbek tönkremennek.

Hallgasson el a pártviszály és szűnjön meg egy kissé a néppárt az ország egyes vidékein működő gazdasági egyesületeket a maga politikai céljaira kizsákmányolni. Nem Lepsényi-féle emberek segítenek az ország bajain.

Fogjon a magyar a magyarral kezét és mutassuk meg a külföldnek és különösen Ausztriának, hogy a magyar, ha egyetért, az elemek pusztításaival is diadalmasan szembeszáll; mert nem engedi, hogy a pártérdekek a fontosabb nemzeti szempontok

kárára, a nemzetet ezer frakcióra darabolják.

Csüggedni nincs okunk. Sok nagy csapást elviselt már nemzetünk, mezőgazdaságunk máskor is volt már nagy elemi csapásoknak kitéve, de most azt is szem előtt kell tartanunk, hogy az új alkotmányos aera alatt gazdasági életünk mind fejlettebbé válik s így több a veszteni valónk. E gazdasági élet lüktetését a kormány élénk figyelemmel kíséri s volt alkalmunk a múlt évben is tapasztalni az aratások alkalmával, hogy a kormány nem várja az eseményeket készületlenül.

A szövetkezeti törvényjavaslat is egyike a kormány azon alkotásainak, amelyek közgazdaságunk előmozdítására vannak hivatva. Tudomásunk van róla, hogy a nagy közönség körében folyton erősebben nyilvánul a várakozás ezen törvényjavaslat megvalósulása iránt.

A munkás törvény és a szövetkezeti törvény, nagyban hozzájárulnak majd ahhoz, hogy a társadalmi osztályok közötti ellentétek enyhüljenek.

Minden nemzetet érnek csapások időnkint. De e csapások csak arra valók, hogy megedzék a nemzeti erőket. Az ezer év harezai közepette megizmosodott magyar nemzet férfias erővel viseli el azt a csapást, hogy a vihar az ország felén át végigsöpört.

Ujlaki Antal.

— **A helyzet Ausztriában.** A Berlieni Börsecourier című lap azt írja, hogy az utolsó napokban javult a kilátás arra, hogy a németek és a csehek között Csehország-

ban létre jöjjön a béke. Az ausztria és Magyarország között való kiegyezés feltehető, hogy Ausztriának munkaképes nép-képviselője legyen. Ez első sorban a németek és csehek között való béke létrejövételétől függ, a minek kieszközlésére a kormány rendkívüli fáradságot vesz. Nem szabad addig minden reményről lemondani, míg a tárgyalások meg nem szakadnak.

A Thun miniszter elnök által, minden kötelezettség nélkül meghívott cseh képviselők ma délelőtt közös előértekezletet tartottak Kaizl pénzügyminiszternél. Délután Thun miniszterelnöknel volt konferencia, a mely valószínűleg holnapra is elnyúlik.

— A vármegyei tisztségviselők fizetése.

A napokban több főispán időzött Budapesten, a kik valamennyien előterjesztést tettek a kormánynak a vármegyei tisztségviselők javadalmazásának emelése érdekében és különösen hangsúlyozták, hogy a közigazgatási reformtól különválva oldják meg ezt a kérdést. A kormány a jövő évi költségvetésben emelni is fogja a vármegyék állami dotációját, de a megyei tisztségviselők javadalmazásának általános rendezése csak a közigazgatási reformmal kapcsolatban fog történni.

Tanárok gyűlése.

Főhívás Debreczen szab. kir. városa közönségéhez!

Az orsz. középiskolai tanáregyesület Debreczen sz. kir. városa meghívására körünkben fogja tartani közgyűlését f. évi július 4. és 5. napjain. Debreczen lelkes és művelt polgárainak ismét alkalom lesz ragyogtatni a közmondásos magyar vendégszeretetet, ismét fényes tanúságot tehetnek azon hagyományos érdeklődésről és áldozni kész buzgóságról, melylyel a közművelődés iránt mindenha viseltettek.

A magyar vendégszeretethez bízva, a debreczeni közönség élénk érdeklődését ismerve, fordulunk most polgártársainkhoz kivált a törvényhatósági bizottság tagjaihoz, az egyházak és tanintézetek vezetőihez, általában véve a debreczeni művelt

tem az egybegyűlt minisztereken, — a kiknek szemeiből a belém helyezett legmagasabb fokú bizalmat olvastam ki, — erőt vettem magamon s zavartat legyőzve, a legtisztább öntudattal s a legmagasabb fokú önértéssel állottam a „felelős minisztérium“ előtt.

Nagy dolgok forogtak itt a koczán! Esetleg egy „korona“ sorsa is! . . . Mert ha csupán pártütésről lett volna szó, akkor tudom, hogy mit kelljen tennem. De most, mikor nem csupán hűtlenség, de megaláztatás is volt a kérdésben, egy ember akarata, esze nem határozhatott; lett legyen az maga: a magyar király!

Ez ok miatt ült össze a titkos minisztertanács.

Arról volt szó t. i., hogy Dusek Jóska, aki pár nap előtt még hadügyminiszterem volt, — csupán azért, mert Tóbiás Jankó, a „miniszterelnök“, kiütötte kezéből a nagy görög-dinnyét, — nemcsak megvált tudtomon és akaratomon kívül a miniszteri tárczától, hanem — a katolikus gimnázium-beliéssel egyetértve — megválasztatta magát: német császárnak!

Ez még mind megjárna, mert a czim utoljára is nem határoz. De Dusek Jóska (mert én ugyan egy pillanatra se ösmertem el német császárnak) megtette velem azt a czudarságot, hogy a „bőrös Stern“ fiától egyszerűen odaizente nekem, miszerint én neki földet és füvet küldjek hódolatom jeléül. Ellenkező esetben rajtam üt és seregemet izzé-porrá törí.

Nohát ezt már nem türtem volna el

még abban az esetben sem, ha nem lettem volna egyéb, mint: Montenegró fejedelme.

Röviden üdvözölve a „roham deszkán“ egybegyűlt minisztereket, főhívtam miniszterelnököt, hogy adja elő a tiszta való tényálladékot.

Tóbiás Jankó szívére tette a kezét és beszélni kezdett:

— Felség! Tegnapelőtt este — úgy hat óra tájt — szokott sétából tértem haza, s a Nagy Czegléd utcán a dinyés szekerek közül élembe bukkant a hűtlen hadügyminiszter — Dusek Jóska — kezében egy óriási görög-dinnyével.

Meg voltam róla győződve, hogy az a nagy dinnye: nem igaz uton került a hadügyminiszter ur kezéhez. E meggyőződésem csak erősödött, midőn észre vettem, hogy a hadügyminiszter engem megpillant el akart tünni a szemben álló káposztás szekerek zárt sorai mögött. Én azonban elébe kerültem, s miután semmiképp sem tudta urát adni, hogyan került a nagy dinnye birtokába? — én a dinnyét „hadi zsákmánynak“ — nak minősítettem s azon ajánlatot terjesztettem elé, hogy: hozza azt ide Felséged színe elé; s fogyassza azt el Felséged: a felelős minisztériummal egyetemben. (Általános helyeslés.)

A hadügyminiszter azonban, — nem csak, hogy nem pártolta indítványom de — közönséges dinnye tolvaj módjára elakart futni drága zsákmányával. Én azonban megragadva őt addig-meddig huzalkodtunk ide s tova, hogy egyszer csak

kiesett kezei közül a nagy dinnye s miként egy óriás bomba: szétpattant a földön.

Tóbiás Jankó meghajtotta magát jeleül annak, hogy jelentése be van fejezve.

A miniszter-tanács helyeslőleg vette azt tudomásul s nekem is be kellett látnom, hogy derék miniszterelnököm az állam igaz érdekét tartotta szem előtt e ténykedése alkalmával. Rögtön ki is tüntettem egyik magassabb rendemmel: a „gyik-fark“ rendjellel.

A „gyik-fark“ rend lovagja sapkájammal viselte a „gyik-farkot“ s az a kiváltsága volt, hogy bármelyik minisztert pofon vághatta, ha az: nem adott neki „slukkert“ a cigarettájából.

A többi miniszter irigy szemmel nézett Tóbiás Jankóra; ez pedig sokat jelentő pillantással szájába dugta a balkeze mutató ujját: jelezvén a kapandó slukkereket.

Most tehát az volt a kérdés, miként büntessük meg a hűtlen s határtalan gög-jében felfuvalkodott Dusek Jóska?

Maga a közoktatásügyi miniszter vezette a jegyzőkönyvet.

Első pont: Dusek Jóska danyeltolvaj német császárnak általunk el nem ösmertetik; ennél fogva a fü és föld hódolatjelvényel kereken megtagadtatnak.

Második pont: Dusek Jóska hűtlen alattvaló országunk kebeléből kiközösítetik. Tehát: hozzá nem szólunk. Iskolában neki nem sugunk. A collegiumban esengetni nem engedjük. Az ötödik viz-

társadalom összes tagjaihoz, hogy szíves készséggel támogassák a rendező nagy bizottságot, mely az orsz. középiskolai tanáregyesületet Debreczen régi jó hírehez és a vendégül hívott tanárság nagy tekintélyéhez és fontos hivatásához méltóan akarja fogadni. Az ország minden tájáról, a Lajta és Olt mentéről, a Tatra aljából és az Alduna vidékéről seregelenek össze a magyar műveltség lelkes munkásai, a magyar ifjuságnak hazafias és tudós nevelői, hogy az iskolai év lezárásával is tanácskozzanak a tanítás kérdéséről, a tanárság ügyeiről, hogy megismerkedjenek a legmagyarabb város, Debreczen sz. kir. városa közönségével, közhasznú intézményeivel, kulturális és gazdasági fejlettségével.

Tisztelt polgártársaink! Mindnyájan óhajtjuk, hogy a hazai tanárok itt tartózkodásának napjai ünnepnapok legyenek. **Lobogózzatok fel tehát a vendéglátás napjaira házaikat, gyűljetek mentől nagyobb számban július 3-án este 6 óra 50 perczkor a pályaudvarra, amikor a tanáregyesület vezetőségét hivatalosan fogadjuk, vegyetek részt a vendégek tisztelőre július 4-én és 5-én rendezendő diszebedeken, tartsatok velük a közgyűlést követő hortobágyi kirándulásra, legyetek mindenütt ott jelen, ahol kedves vendégeink ünnepiesen együtt vannak, vagy ahol hivatalos látogatást végeznek, így a Csokonai szobor megkoszoruzásánál, a dalegyesület nagyerdei hangversenyén, az iskolák és közintézetek megtekintése alkalmával stb.**

Szóval tegyük otthonná Debreczen városát a körünkbe érkező vendégekre nézve, tegyük ünneppé, a kultúra ünnepevé az országos középiskolai tanáregyesület közgyűlését Debreczen művelt közönsége részére.

Debreczen, 1898. július 1.

A rendező nagy bizottság.

A tanáregyesület kirándulása.

A tanáregyesületnek közeledő hortobágyi kirándulása oly érdekesnek ígérkezik, hogy indokoltnak véljük a nagyközönség érdeklődését arra ismételtlen felhívni:

A társaság július 6-án reggel 8-kor indul külön vonattal a m. á. v. nagy állomásáról a s a Hortobágyra 10 órakor érkezik. Rövid villásreggeli után az ott rendelkezésre álló kocsikon fogják a gulyákat, méneseket stb. megtekinteni. Déli 1 órakor ebéd s délután 3 óra 26 perczkor a rendes vonattal visszatérés. Erkezés Debreczenbe 5 óra 36 perczkor. A kirándulásra a bizottság a helybeli vendégeket is szívesen látja s ezek a különvonatra személyenként 60 krért kapnak jegyet s az egész ellátásért 1 frt 50 krt fizetnek. Ugy a különvonatra érvényes, mint az ellátási jegyek **f. évi július hó 2-ig** Király Gyula v. tanácsos hivatalos helyiségében és Szentkirályi Tivadar kereskedésében válthatók.

A nagybányai kirándulásra a tanáregyesület tagjai közül már száznál többelő jelentkeztek s minthogy több kiránduló elszállásolása akadályba ütköznék, erre n jelentkezések már le vannak zárva.

*

A központi bizottság tegnap d. u. Simonffy Imre polgármester elnöklése mellett utolsó ülését tartotta, amelyen elfogadták a közönséghez intézett s fentebb közölt felhívás szövegét s a még szükségesnek mutatkozó intézkedéseket megtették. Már holnaptól kezdve a városházán állandóan központi iroda fog működni, amely a vendégeket felvilágosításokkal látja el. Tagjai: Oláh Károly elnök, Király Gyula, Márk Endre, Aczél Géza, Kardos Albert, jegyzője Szabó Kálmán. Ugyanezen irodában vehetők át a rendezői jelvények. A vendégek zöme elé, amely vasárnap este a gyors vonattal érkezik, P.-Ladányig elutaznak: Roncsik Lajos, Kardos Albert és Krasznai Ferencz, hogy őket már ott üdvözöljék és a szállásjegyeket köztük kiosszák.

Ez ideig összesen 243 tag jelentkezett a közgyűlésre; — kik közül 23 nő; 28 pedig helybeli. E szerint a vidéki tagok száma 205. Magánszállás 153 egyén részére ajánlatott fel. 52 vendéget szállodában helyeznek el, teljesen díjmentesen a közönség által eddig tett és még várható adományokból. Legközelebb adakoztak:

Sesztina Lajos 5, dr. Sárváry Gyula 2, Raics Lajos 3 frtot. A felajánlott fogatok száma 40.

Élet és tudomány.

— Tudományos mozgalmak a külföldön. —

A modern geologia ugyan Lyell tanításain alapul, de a megalapító mester egy másik angol; Hutton volt, aki először igyekezett világosságot deríteni a föld alakulásainak processusaira. Hires és alapvető munkája: *Theori of the Earth* 1795-ben jelent meg, de csak a két része; egy harmadik rész, melyről pedig barátja is életrajzírója: Playfair úgy nyilatkozott, hogy szükséges kiegészítője Hutton teoriájának, kéziratban maradt és máig sem jelent meg nyomtatásban. Ugy volt, hogy elveszett. A mostani angol geológusok egyik legérdemesebb alakja: sir Archibald Geikie azonban néhány év előtt hozzálátott, hogy megkeresse az elveszett kéziratot, különösen, miután a IV—IX. fejezetet magában foglaló rész Leonard Horner ajándékából a londoni Geological Society könyvtárának birtokába jutott. A keresés azonban hiába való volt; a hiányzó részeket nem sikerült megtalálni és most a társaság sir Archibald indítványára elhatározta, hogy ha már nem adhatja is ki az egész munkát, közrebecsálja a megkerült részeket. A kiadásra kerülő fejezetek tartalmazzák a többek között Hutton skótországi utjának a naplóját, különösen érdekes azonban a Glen Tilt-be tett hires látogatásának a leírása, mikor Hutton megtalálta a grániterek, melyek oly örömmel töltötték el, hogy kísérei, túlaradó vidámságát látva, azt hitték, hogy arany vagy ezüst erekre bukkant.

A geológusok bizonyára nagy érdeklődéssel fogadják majd a publikációt, mely tudományuk egyik klasszikusának a művét juttatja kezűkhöz. — A párisi *Annales de l'Institut Pasteur* legutóbbi füzeté szerfölött érdekes cikket közöl dr. Sanarelli-nek a sárgaláz ellen való serummal tett kísérletek eredményéről. Dr. Sanarelli volt az első, akinek sikerült a sárgaláz bakteriumát izoláltan tenyészteni és a ki e felfedezés óta minden igyekvés

hez vele fürödni nem járunk. A Horogbácsi forgó komédiáját vele egy társaságban nem toljuk.

Harmadik pont: Ha Dusek Jóska dinnyetolvaj — még mindezeknek dacára is — ragaszkodnék a német császári czimhez; s gőgös fölfuvalkodottságában karját velünk összemérni merészeli; a hadviselés helye s ideje iránti értekezés czéljából, jelenjen meg — fegyverek nélkül — kíséretével egyetemben esti 6 órakor boldogfalvai szőlőskertünkben: a hol mi is fegyverek nélkül fogunk megjelenni. Erre becsület szavunkat adván!

Következtek az aláírások.

Aztán megbiztuk Szekeres Gazsit a fővezért (első verekedő volt az osztályban), hogy ultimátumunkat Dusek Jóska-nak nyujtsa át.

II.

A mi szőlőskertünk ott „Boldogfalván” valami egy fáintos szőlőskert volt. Különösen így augusztus közepén annyi volt ott a sok ringlót szilva, meg körte, barack, hogy tenger!...

Ide ezitáltuk mi Dusek Jóska-t — a gőgös német császárt — a hadiműveletek megbeszélésének czéljából.

Dusek Jóska meg is jelent negyedikével pontosan, de mi elhatároztuk magunk között, hogy csak azért is későbbben megyünk a kitűzött időnél hadd várjon az a főnhéjazó kalandor.

A német császár s a vele levő miniszterek egy darabig csak sétálgattak le s fel a pajta előtt s csak úgy szerényen

szedegették a földről a lehullott ringlót szilvát. Később nagyobb bátorságot vettek maguknak s becsapódtak a szőlő közé.

Nem messze a pajtától ott diszelgett teljes pompájában egy gyönyörű nagy császár-körtefa.

A német császár nem azért császár, hogy észre ne vegye a kedves kollégát, oda oldalgott a fa alá. Aztán egy ügyes fölvetődéssel a körtefán termett. A mint a miniszterek meglátták, hogy mit művel a császár, nekik se kellett több biztatás: uyezze neki! — Egy pillanat alatt a gyümölesták tetején volt az egész felelős miniszterium.

Dula Mihály uram azonban sohasem volt diplomata, — csupán egyszerű esz volt a boldogfalvi kertben — ennél fogva bizony nem is értette ő a magasabb politikát. Hanem a mint észrevette, hogy idegenek garázdálkodnak az én édes apám szőlőskertjében, kiszólította a legény fiát, zsebre vágott egy jó erős zsineget s egy szőlőkaróval kezében: megindult a császár-körtefa irányában. Annak a tetejében pedig a német császár már úgy teleette volt magát, hogy képtelen volt megugrani a Dula Mihály uram szőlőkarója elől.

A mint a felelős miniszterium észrevette, hogy a császár elvan fogva, ill a berek, nádak-erek: kereket akartak oldani Póru járta azonban. Az öreg Dula Mihály uram t. i. számított a menekülőkre s az ut végénél állította fel egy husággal a legény fiát.

A császár átlátva a helyzetet, megadta magát szomorú sorsának; hanem a

felelős miniszterium elkezdett handa bandázni. Ennek a sok rezonirozásnak aztán az lett a vége, hogy a Dula Mihály uram legényfia alaposan ellátta az egész felelős miniszteriumot.

Mikor mi a pajtához értünk, már egymáshoz volt kötözve a császár és a kabinet. A mint Dusek Jóska engemet meglátott, elvörösödött arezezal fordult a pajta felé. De én sokkal mulatságosabbnak találtam a helyzetet s a vállára ütve köszöntöttem:

— Jó napot Felség!

— Egyen meg a fene! hörögte düh-től tajtékzó ajakkal s olyat rugott hátrafelé, hogyha elnem ugrom tán arról kódulok.

Dula Mihály uram aztán előadta, hogy miben ludasok az egymáshoz fűzött diplomaták, s ezentul erősködött, hogy viszi őket a mezőkapitány ur elébe.

Nagy nehezen rátudtam mégis venni, hogy feloldozza őket azon föltétellel, hogy a német császár felelős miniszteriumával együtt lemond a hivataláról.

Dusek Jóska esküdözött hogy vissza jön hozzám kutya sintérnek is, csak bo-cássák szabadon.

Ez ügyben még tárgyalni óhajtottam vele, azonban amint Vas Mihály uram megoldta a hurkot oly örült futásnak eredt az egész miniszteriumával együtt, hogy söréttel se lehetett volna utólni.

Azóta se találkoztam többet a német császárral!

arra fordította, hogy megtalálja a bakteriumok ellen-serumát. Nagy nehézségekkel jár egyes állatoknak a sárgaláz ellenében való immunissá tétele — írja Sanarelli — és tizenkét-tizennégy hónap is kell hozzá, míg sikerül egy lovat annyira kezelni, hogy immunissá tekinthető. Kutyák, melyek egy évig és ennél tovább is az immunizáló eljárás alatt voltak és amelyek képesek elviselni meglehetősen nagy adag toxint, még mindig súlyos betegségi tüneteket mutatnak minden friss beoltás után. A mi a serum hatását illeti, erre nézve a kísérletek azt bizonyítják, hogy a serum protektív hatást gyakorol a bakteriumok ellen, de a toxinnal szemben tehetetlen, vagyis a dolgok jelen állásában csak akkor várható segedelem a serumtól, ha a fertőzés legkorábbi stádiumában alkalmazzák, vagy pedig mint praeventív szert használják. Ez utóbbi tekintetben dr. Sanarelli néhány nagyon biztató eredményről tud beszámolni. A brazíliai kormány, a mely dr. Sanarelli-t eddig is gyámolította, most külön intézetet állít fel, melyben az ő vezetése alatt folytatják majd a munkálatokat a veszedelmes kór leküzdésére. Szó volt már e helyen a levegő negyedik alkotórészének: a Krypton-nak a fölfedezéséről, melylyel Ramsay és Morris ismertették meg a tudományos világot. Az újonnan fölfedezett gáz immár erősen foglalkoztatja a kemikusokat és vizsgálódásra bírta Berthelot-t is, a modern chemia nagymesterét. Vizsgálódásairól a párisi akadémia egyik legutóbbi ülésén tett jelentést. Ő kiválóan spektroszkopiailag elemezte az eddig ismeretlen gáz tulajdonságait és arra az érdekes fölfedezésre jutott, hogy a kryptonzöld színe teljesen megfelel az északi fény zöld vonalának. Ugy lehet tehát, hogy a levegő összetételeinek ismerete hovatovább fel fogja deríteni az északi fény útját is. Ha már a párisi akadémia munkálkodásairól szólnak, említsük fel a legutóbbi ülések eseményeinek még egynehányát, a melyek érdekesebb szélesebb körű érdeklődésre, ilyen Charpentier felolvasása a retina vak foltjáról és látóképességről. Ismeretes, hogy a szem rezechártyájának, tehát a fényt felfogó tapétájának az a része, hol a látó ideg a szembe betér és a honnan szétsugárzik a szem belső felületén, érzéketlen a fény iránt. Ez az úgynevezett vakfolt. Eddig azt hitték, hogy a szemnek ezzel a részével nem látunk, vagyis azok a fénysugarak, melyek ideesnek, észrevétlenül maradnak számunkra, Charpentier vizsgálatai után azonban módosítani kell ezt a felfogást. Mert igaz ugyan, hogy a látóideg betérési helye valójában érzéketlen a fény iránt, vak, de azért e látótérben mégis pozitív látás felel meg neki, mintha a szem belső felületén a retina folytonos volna, még pedig önálló pozitív látás, nem pedig a megszokás folytán kiegészített kép, amint azt eddig véltük. . . . Egy másik érdekes felolvasás: Arloing-é, arra vet világot, hogy miként hatnak a tuberkulózis gyógyszerel. Arloing úgy találta, hogy gümőkóros kecskék vérének a seruma tartalmaz egy olyan anyagot, a melynek hatása alatt a homogén kultúrából való gümőkórbacillusok coagulálnak, olvadék állapotába jutnak. További vizsgálatok most arról győzték meg a tudóst, hogy cucalyptol, guaiacol, creosot stb. tüdővészellenes szerek adagolása folytán ugyanaz az anyag feloldik ki az emberi vérben, mint a melyeket a kecskében talált. Legerősebb hatást váltja ki a sublimat-oldat, amit tehát előkelő rang illet meg a tuberkulózis ellen használatos gyógyszerek között.

Tanárok Debreczenben.

Negyven fokos lázt kaptam ma reggel hét órakor és szaladtam az utcára az orvosomhoz.

Mert nekem házi orvosom nincs, ha-

nem azzal iratok receptet ha ilyenre szükségem van, akivel az utcán legelőbb találkozom.

Ez az eljárás különösen új évkor, ha a múlt év eseményeire visszatekintek, nagyon praktikusnak bizonyult.

X. orvos, akivel a Debreczen sör-csarnok eresze alatt találkoztam, rögtön kostaálta, hogy nem komoly bajjal állunk szemben, hanem valami pillanatnyi hatás idézte elő az abnormalis állapotot, valami nagy lelki rázkódítás és kezdte vizsgálni az indító okokat.

Szerencsére még akkor is ott regett a kezemben a Reggeli ujság így a diagnózist könnyű volt megállapítani.

Az orvos kérdezte mit olvastam az ujságból?

Borzasztó Doktor ur! felelém 243 tanár!

Milyen tanuló volt ön? — kérdi ő.

Bizony őszintén megvalva közelebb áltam a Bukovay Absentiushoz, mint Csiki Lajoshoz abban hasonlítunk csak egymáshoz hogy ő Tisza gyerekeket nevelt, én pedig fene gyerekeket.

Minő hatással van önre ha a tanár szót halja?

Egy gyenge hátborsózást érzek, és nagyon emlékeztet a négyes számra.

Fokozódik önnél a borsózás, ha például olvasom egy tanár, két tanár, három tanár, tíz tanár, ötven tanár.

Fogaim vaczogása elárulta, hogy mily drukkot képes előidézni a tanár szó elé csatolt számok mennyisége, a lázas állapotom előidézésére.

Tudja mit — feleli az orvos — folyó hó 4-kén lobogozza fel házait, gyűljön össze a vasuti indónánál július 3-án, vegyen részt a diszebedeken és tartson velük a hortobágyi kirándulásán, a láza ei fog mulni.

Tehát én ehhez fogom tartani magam ha ugyan megengedi az égi háboru. — (Ez alatt kérem nem a feleségemet érteni).

Annyi bizonyos, hogy a tanár urakat nagy szíveséggel fogják fogadni a debreczeniek.

A latin nyelv tanárait a hölgyküldöttség úgy fogja üdvözölni:

Hic fur furcum vulture tur.

A görög nyelv tanáraihoz egy fehérbe öltözött leányka a következő jelmondatot fogja intézni:

Hoi sinteroi tász kutyász fogdozuzin A mértan tanárait a zenede legszebb és legjobb tanítványa üdvözli azzal, hogy:

Oly igaz a mi vendégszeretetünk, mint amily igaz az, hogy tangens alfa egyenlő sinus alfa törve cosinus bétával.

A mondattan tanárait azzal fogadják. Hogy a mi barátságunk a határve-tő ig ragot ezuttal nem ismeri.

A vallás tanárok a görög mithológiára való hivatkozással lesznek üdvözölve akként, hogy valamint Diogenes lámpája megvilágítja az Olympusokat, azon képpen fogja megvilágítani a debreczeni viukó a mi elménket.

Es így tovább, ebből is láthatjuk, hogy mily előzékenységgel várjuk a tanárokat, és mindenki a maga szája ize szerint mulathat.

Csak attól tartok, hogy az én természetrajzi tanárom is itt lesz, akivel pedig nagyon megjártam.

Az állattanból az egykőrműek voltak feladva és egyik collegám már elmondotta a lovat.

Kint a katedra előtt kellett felelni, és a tanár felszóllit engem én felállok és kifelé menve azt mondom, hogy most jön a számár!

Akkor csak maradj a helyeden, — feleli a tanár.

Ha az itt lesz akkor hiába lesz a vasuti kimenetel, diszebed, Hortobágy azért fog vacogni a fogam, mert két nap alatt bajos lesz őt meggyőzni, hogy mai nem vagyok egykőrmű, J . . . ő

NAPI HIREK.

Tájékoztató.

Lapzárta mindennap d. u. 2 órákor csak esetleg hétfőn később.

Kéziratok visszaadására a szerkesztőség nem vállalkozhatik. Kérjük a lapnak csak az egyik oldalára írni, ha lehet porzó nélkül!

A kir. tábl. hivatalos órák a segéd- és kezelő hivatalokban d. e. 8—12 és d. u. 2—5 óráig tartanak. Az írtató, kiadó-hivatal s az irattárafeltek felvilágosításokat a hétköznapokon d. e. 9—11, d. u. 3—4 óra közt; vasárnapokon és ünnepnapokon d. e. 10—11 óra közt.

A Gönczy-egyesület „Githon“-a Keresk. akadémia palotájában.

A m. kir. törvényeséknél jegyzői iroda nyitva hétköznapokon d. u. 3—5 óra közt, vasárnap és ünnepnapon d. e. 10—11 óra közt. Gyűjtőszekrényből a beadványok kivételnek hétköznapokon d. e. 12 és d. u. 5 órákor, ünnepnapokon d. e. 11 órákor.

Famunkatanítás. A kézügyesítő egyesület főreáliskola műhelyében d. u. 2—4 óráig. Kedden előkészítő csoport. Szerdán és pénteken haladó csoport.

Népkönyvtár az árok-utcai leányiskolában Nyitva van minden szerdán és szombaton d. e. 11—12 óráig.

Nyilvános olvasóterem a kollégiumban nyitva van hétfőn szerdán, szombaton d. u. 3—6-ig.

A debreczeni kir. járáshírság szóbeli kéréseket, kérelmeket és nyilatkozatokat fölvesz kedden és pénteken d. u. 3-tól 5-ig, a felek megjelenhetnek minden szerdán.

Hivatalos órák az állami anyakönyvvezetőknél Vasárnap d. e. 10—12-ig. Többi napokon d. e. 9—12-ig, d. u. 3—6-ig.

— Szabadságosok a vármegyénél. Dávidházy Sándor megyei III. aljegyző és Sepsy Dezső árvaszéki ülnök ma kezdték meg egy óra terjedő szabadság idejüket.

— Vasuti közgyűlés. A debreczeni-nánási helyi érdekű vasut részvénytársaság tegnap tartotta meg évi rendes közgyűlését a városháza nagy termében Simonffy Imre kir. tan. polgármester elnökle alatt. — A közgyűlésen a részvényesek kellő számban jelenvén meg, konstatáltatták a határozatképesség. — Simonffy Imre kir. tan. elnök megnyitván a közgyűlést, felolvastattott és jóváhagyott a múlt évi mérleg és zárszámadás, elfogadták az igazgatóság javaslatát a nyereség felosztására vonatkozólag s a felmentvényt az igazgatóságnak és felügyelő bizottságnak megadták.

— Imaház felavatás. A városi szegényügyi bizottság tegnap tartott ülésében köszönetét fejezte ki Márk Endrénének a szegényház imaterme számára ajándékozott fiszharmóniumért. Együttal elhatározta, hogy július 10-én az újjáalakított és felszerelt imateremben felavató istentiszteletet rendez, amelyre meghívja a városi tanácsot és a nagy közönséget. Ugyanekkor Roncsik Lajos tanácsnok az egész szegényházat bemutatja.

— A kollegium köréből. Tegnap fejték be a kollegiumban a jogi alapvizsgálatokat. Első alapvizsgára jelentkezett 12, második alapvizsgára 14 jelölt. A 2-ik alapvizsgán kiténtéssel képesített három jelölt: Porozia Lucezán, Hegedüs József, és Kiss József 2 éves joghallgatók. — (Uj esküdték) A tanári kar a jövő iskolai évre új esküdtékül Veress Gusztávot, Cseh Zoltánt és Balogh Gyulát választotta meg. Utóbbi azonban visszalépven helye még töltetlen.

— Próbaéneklés. A váradutezai izr. imaházban ma vagy holnap a prágai legnagyobb zsinagóga fiatal kántora, a magyarországi származású Guttmann Béla fog próbaként énekelni az ő tüneményes tenor-baritonján.

— **Egy régi czég.** A debreczeni kereskedő világ egyik kiválóan tiszteletreméltó alakja, **Varga Károly** butor nagykereskedő, **Varga Emil dr.** kerületi orvos atyja, mint értesülünk, negyven évi fáradtságos, de becsületes munka után, az üzleti élettől visszavonul s az üzlet vezetését fiának, **Varga Józsefnek** adja át.

— **Öngyilkos aggastyán.** **Sápi Mihály** 71 éves földesi lakos tegnap délután lakásán felakasztotta magát. Mire rátaláltak, már halott volt. Életuntagság miatt vált meg az élettől.

— **Örült az indóháznál.** Ma reggel izgalmas jelenetnek volt tanuja a helybeli vasuti pályaháznál az utazó közönség. A rendőrség illetőségi helyére Sóstóra akarta toloncoltatni **Balogh Észtert**, kit a helybeli kórházból bocsátottak el, hol mint elmebetegét gyógykezelték. Mikor a rendőr a leánnyal a Perronra ért, az elmezavar kitört rajta. Ruháit leszaggatta, segítségért kiáltozott és senkit sem engedett magához közel jutni. A szerencsétlen leányt nagy nehezen tudták csak lecsillapítani.

— **Élet egy tudósításért.** Az ujságírói kötelességszeretetnek klasszikus példájáról jön hír Amerikából. A múlt pénteken **Santiago** közelében a spanyolok megtámadták az amerikai **Roughrider** csapatot, melynek vitézei a New-Yorki aranyifjúság köréből kerültek ki. Hogy mindent lásson és halljon, a küzdők közé keveredett egy ujságíró is: **Marshall Eduárd**, a **Newyorker Journal** harezteri tudósítója. A balsors neki is szánt egy golyót és az ujságíró halálos sebbel rogyott a földre. Kartársai, a kik távolabb állottak, azonnal segítségére siettek és védett helyre vitték az alélt embert. Ez azonban csakhamar magához tért és semmibe se véve tátongó sebet, egy cigarettát kért barátaitól. Azután irni akart, de sebe miatt még kezét sem bírta mozditani. Ekkor fölkerete társait, hogy írják le a tudósítást, ő majd tollba mondja. A közelben még ropogtak a fegyverek, **Marschall** pedig a földön fekve halálos sebetől gyötörve a legnagyobb nyugalommal szívta cigarettáját és diktálta a tudósítást, melyről elmondhatja, hogy a leghitelesebb forrásból szerezte.

— **Debreczeniek a szegedi államfogházban.** Debreczenből ma egy egész kis kolónia indult Szegedre, hogy a vértelen vagy kisebb sérüléssel végződő párbaj miatt néhány hetet eltöltsön a vasaszent-péteri szürke emeletes házban, a melybe a magyar királyi államfogyokat szokás elszállásolni. Nyáron bizony nem valami kellemes hely az, mert a hosszú, keskeny épületet minden oldalról éri a nap. Az élet sem olyan kedélyes már az államfogházban, mint annakelőtte. A fogházszabályokat szigorították, a foglyok nem látogathatják meg egymást, csakis a társalgóban érintkezhetnek, naponkint pedig csak két órát tölthetnek az udvaron. Reggel egy órát és este egy órát. — A társalgóban mégis eléggé kellemesen elszórakozhatnak az államfogyok bárha ennél találhatni még kellemesebb szórakozást is.

— **Összeharapta a veszett kutya.** **Hajdu-Szoboszlón** tegnap **Domokos Miklós** kutyája az utcán összeharapta **Galóczi Mihály** lábát. A kutyát felboncolták s a boncolás kiderítette, hogy a kutya veszett volt. A sérült embert felszállítják Budapestre a Pesteur-intézetbe.

— **Babona és villámütött fa.** A debreczeni **Kossuth-utcai** ref. temetőben a mai viharban a vilám lecsapott s egy vén akácfát az ut szélén derékban ketté tört. A fa törzse szilánkokra tőpődött. A külvárosi nép seregestül tolt a villámütött fához s mindenki igyekezett néhány szilánkot haza vinni, — mert azt hiszi, ha azzal piszkálja a fájós fogat, — a fájdalom megszűnik.

— **A zsaroló szemlész ügye.** Említettük, hogy a zsaroló szövetkezet egyik tagját **Erdélyi István** napdíjast már tegnapelőtt letartóztatták. Ma pedig a bűntársát **Bánk József** pénzügyőrt adták át a kir. ügyészségnek s délelőtt óta már nevezett egyént is besorozták vizsgálati fogolynak.

— **Lóvasut Nyiregyházán.** A „Nyiregyháza“ írja **Haas Emil dr. Stern Jenő, Grosz L. H. nyiregyházai és Berger Jenő** lakosok egy Nyiregyházán az államvasutak pályaudvarától a városon keresztül a Sóstóig vezetendő lóvonatu vasut előmunkálatainak engedélyezése tárgyában adtak be kérvényta mult hét végén A lóvonatu vasut tehát ugyanazon utvonalon szándékoltatik kiépíteni, amelyen a villamos vasutat tervezték. Annyi kétségtelen, hogy lóvonatu vasut a villamosnál olcsóbban létesíthető, más és sok körül tekintést igénylő kérdés azonban az, hogy most, mikor a budapesti közuti vasutat, sőt már a temesvári lóvonatu vasutat is óriási áldozatok árú villamosra alakították és alakítják át, csélszerű volna-e Nyiregyházán is előbb lóvonatu vasutal beérni s aztán rövid idő multán — ami okvetlen bekövetkeznék — azt villamosra átalakítani.

— **Megbokrosodott lovak.** Tegnap este kevéssel 7 óra után **Szabó Antal** ügyvéd lovait a kocsis a Szent-Anna-utcán felügyelet nélkül hagyta. A tüzes lovak valamitől megijedtek s eszeveszvetten száguldottak végig a főutcán, a Fűvészker utcán, Kismester-utcán át Hatvan-utczára, hol egy fában a kocsis megakadt s a lovak megállottak. A nagy zápornak köszönhető, hogy a vágató lovak nem tettek kárt emberéletben, mivel alig pár ember járt az utcán. Egy fát törtek ki csupán. A rendőrség példásan fogja megbüntetni a kocsist.

— **Egy ló katasztrófája.** Ma délelőtt a sámsoni határban, ahol a honvédség gyakorlatozott, egy segédtsztnek a lóva fölbukott és hirtelen kiadta a páráját. Baj is történhetett volna, ha a tiszt csak egy pillanatra is elvesziti lélekjelenlétét, de idejekorán leugrott a földre rogyó állatról.

— **A beszélő kutya.** Téma: A világ meg akar csalattatni, tehát csalattassék meg.

Kidolgozás: Berlin koresmáinak legnagyobb szenzációját most a beszélő kutya képezi. A ritka állat minden este bejárja gazdája kíséretében a vendéglőket s bámulatba ejti a vendégeket nagyszerű talentumával. Szép fehér uszkár, a nyakán övvel, melyen e fölírás áll: „tudok beszélni.“ A jeles állat minden este sok-sok márkát szerez a gazdájának. Mig a gazdája némán ül le egy asztal sarkához, azalatt a kutya becsavarogja a helyiséget s mindenkinek a figyelmét magára vonja. Ha a tulajdonost felszólítják, hogy produkeziót tartson a kutyájával, akkor az okos eb leül a gazdája mellé, párszor vakkant s azután elkezd: „Igen is uraim!“ A vendég ekkora eredményen elképedve, tovább folytatja:

— Hogy hívnak?

— **Schmitz Czézár** a nevem, lakom a Frankfurter-Alléében Steinnál.

Erre a különböző keresztkérdések

következnek, melyekre Czézár emberül megfelel, végül pedig rágyújt egy nótára:

„Grunewaldban favásár van.“ Azután a gazdája felé fordul, a ki egy kis bádogtányért tesz a fogai közé, egy kis adományért „a költségek fedezésére. Csak úgy ömlik a kisebb-nagyobb pénzdarab. A vendégek rendszerint rájönnek a dolog nyitjára, hogy t. i. a kutya a gazdájának a gyomrával beszél, lévén a szerény német kitűnő hasbeszélő. S ezt tudják is már egész Berlinben. Mindennek daczára mindenki akarja látni a beszélő kutyát, s mindenki meg akar csalattatni általa.

Gyászrovat.

† **Halálozás.** **Ries Lajos** könyvnyomdatulajdonos, a „Felsőmagyarország“ felelős szerkesztője és kiadója f. évi június hó 29. napján délután 6 órakor, élete 46-ik s boldog házassága 9-ik évében elhunyt.

TÁVIRATOK.

— A „Debreczeni Ellenőr“ eredeti távirata. —

A háboru.

Madrid, június 30.

A tegnapi minisztertanács számos közigazgatási ügygel foglalkozott. A tengerészeti miniszter felolvasta a manillai csatáról szóló, kiegészítő iratokkal ellátott jelentést, a melyet tegnap kapott meg. A minisztertanács elhatározta, hogy az új iratokat a legfőbb haditanács elé terjeszti, hogy az akképen járjon el, a mint szükségesnek látja. A hadügyminiszter jelentést tett a tárczája körébe vágó ügyekről.

New-York, június 30.

Kingstonból érkezett távirat jelenti: A Spanyol konzul **Sanjago de Kubából** kábeltáviratot kapott, a mely szerint egy spanyol lövedék, a mely a Brooklyn amerikai csirkálóhajót találta, **Schley** parancsnokot huszonnégy emberrel együtt megölte. Azt jelentik továbbá, hogy kiterjedt aknahálózatot raknak le, hogy megakadályozzák az amerikai hadsereg behatolását a sanjago de kubai kikötőbe.

Madrid, június 30.

A cortex republikánus tagjai elhatározták, hogy az alkotmány felfüggesztése esetén manifesztumot bocsátanak ki a nemzethez.

Halottégetés a fővárosban.

Budapest, július 1. Egy belga vállalkozó aziránt folyamodott a fővároshoz, adjanak neki telket és hatósági engedélyt arra, hogy ő oda kilmatoriumot építsen. A főváros e kérelemnek aligha fog eleget tenni, mert hasonló folyamodással elutasított egy fővárosi társaságot, mely pedig a legelőkelőbb körökből alakult. Így hát nem sok kilátás van arra, hogy Budapestben a halottakat elégecsék.

Nem lesz vig opera.

Budapest, július 1. A főváros mai közgyűlésén a Vig opera részvénytársaság színház-nyitási engedélyre iránti kérvényét levették a napirendről.

Igy hát egyelőre legalább — nem lesz vig opera.

A budavári uj plébános.

Budapest, július 1. Erős és heves küzdelemmel folyt le tegnap délután a választás a budavári uj plébánosi állásra. Két komoly jelölt volt **Nemess Antal**, az eddigi helyettes plébános és **Hock János** orsz. képviselő. **Hock** magát — a liberálisok jelöltjének mondotta, mig **Nemess** mint **Zichy Nándor** jelöltjét akarták fel-

tüntetni. *Hockelbukott* és a választási urnából *Nemessneve került ki győztesen 5 szótöbbséggel.*

A bukott leány.

Budapest, június 30.

Nem érdemes voltaképen megírni, ilyesmi minden nap esik meg. Az élet nem törekszik eredetiségre, számtalanszor reprodukálja ugyanazt a tragédiát, új épen csak annak, akivel megtörténik.

A Sas Mária tragédiája ilyen kaliberű, noha a ritkább genre-hez tartozik, legalább külsőségeit tekintve. Egy fiatal legény főlrándul Budapestre és betéved széles jókedvében egy rosszhírű házba. Kifestett lányok mennek elébe csábító mosolylyal, egy meg is tetszik neki, csak hogy ez az egy — a huga. Az elveszett, a rég keresett, a hiába keresett huga. Hogy mit mondott a legény a leánynak, mikor e helyen talált reá, ne ismételjük.

Hogy mit érzett a leány: ne kutasuk. Volt tizenkét pakli gyufája, ez segí a baján. Föloldotta, megitt, a mentők életveszélyes állapotban szállították a kórházba. Bukott leány, gyufaoldat, kórház és bonczolás — nagyon megszokott, kopott motívumok, kár erre sok szót vesztegetni.

Ez a vége. A kezdete is roppant banális. Beleszeret a fiatal lány egy rossz fiuba, akivel megszökök a szülei házából. Budapestre jönnek. A szerelem mámoreltart hát hétig, három hónapig, ekkor a legény megunja a leányt és odébb áll.

Természetes. Leányt tönkreteni — erre nincs büntető paragrafus, sőt dicsőség számba is megy. Születé ezalatt hiába keresik kedves gyermeküket. Jobban, mint a büntetés elől, rejtőzik a szégyenben maradt leány a bocsánat elől. S a szégyen ugyan hol bujhatik el legbiztosabban, mint a bűnben? Sas Mária megindult a lejtőn lefelé, mert szégyelt szülei szeméi elé kerülni. Sülyedt, sülyedt, végre egészen elmerült a pocsolyában. Az arezát kifestette, az ajka mosolygott, a lelke vonaglott a szégyen névtelen kinjai között, a kifestett arczon nem látszik a lélek nyoma.

Utolsó stációja az Ó-uteza 35. szám alatt levő ház. Egyike a legocsmányább lebujoknak; ott kellett találkoznia bátyjával, a hol jól elrejtőzve hitte magát és a szegény leány, aki képes volt bukni és vétkezni, nem volt elég elviselni, hogy lássák is bukottan, vétkezve. Így vonult szobájába és mérget ivott. Meggyógyult. Az irgalom nemtője, a ki se bünt, se büntetést nem néz, csak szenvedést, kétségben van, nem volna jobb ennek a szerencsétlen fiatal teremtsnek meghalni.

Elefánt és tigris.

— H. I. Rosny. —

— Azok a nagy állatok igen különös szagot terjesztenek, — mondja Moranne. Emlekszem, hogy egyszer az északi jegestengeren utaztam az éjjeli nap idején. Körülbelül esti tizenegy óra lehetett. A tenger nyugodt volt. Csak a hajó gépe zakatolt, mint valami hatalmas szív, erőteljes hangon, de haragnélkül, szökdelés nélkül. Az Oceánál is hatalmasabb az északimennyboltozat, ahonnan pompás langyosság terjedt, de ahonnan tél idején a világ végének sötétsége, ős hidege érkezik.

A yacht szalonjában teáztunk; a kis ablakok nyitva voltak.

Egyszerre a felügyelő-hidról lehallszott a kiáltás:

— Czethal!

Majdnem ugyanabban a pillanatban irtozatos szag terjedt el köztünk, amely elnyomta a tea és a szivarok illatát. Megle-

potve, szinte nyugtalanul néztünk egymásra. Az egyik apró, kerek ablakhoz siettem. Egészen közel a hajóhoz láttam egy fekete tömeget, amely csöndesen uszkált és nyitva tartotta a száját, amely akkora volt, hogy egy egész család ott lakhatott volna. És onnan áradt ki a rettenetes lehellet, az a tullaszag, amelytől megdöbbant a szívünk.

— Csekélyebb mértékben, felelt Gresyl, ez a szárazföldi fenevadaknál is meg van. Az oroszán lehelletétől el lehet ájulni; a tigris nemcsak szájából szaglik, ha szabad így szólanom, de teste s oly rosz illatot áraszt, amely hamarosan betöltené egy szalon levegőjét. Ez a sajátsága még kellemetlenebbé teszi a vadászást; magam pedig épen ennek köszönhetem rongy életemet.

Akkoriban Hindosztánban csavarogtam és egy városkában állomásoztam, Benaresz közelében. Bájós, legendaszerű hely, amelynek barokk templomcskája volt és vagy száz rom, amely több ezer év előtt keletkezett és amelyen Siva és Visnu alakja dominált. Ragaszkodtam hozzá, hogy ott lakhasam az olyan pincze-házban, a milyeneknek bejáratát a régi hinduk oly nagy szeretettel faragesálták. Rácsos kapu védte a bejáratot: bambuszról készült, (a bambusz bántja a tigris fogát) de sajnos, volt a bambusz közt más fa is és azt is ette a szu. Nem beszéltek le tulságosan erről a hajlékról, bár a dzsungl közel volt, de hát a helységet alig fenyegette az „emberevő”, — a mint az emberekre vadászó tigris nevezik, — mint más falvakat. És három-négy órát aludtam, amikor az ébredő hold fölkelte.

Az éj remek volt. Az alvó helységen bizonyos varázs nyugodott, amely ősi időkbe vitt vissza képzeletben, amikor a magános szentek az erdőbe jártak és keresték Nirvána bájós alakját. Nem birtam ellenállni a vágynak, hogy kinézsek a sikra; különösen vonzott egy láthatatlan esermely pompás csobogása.

Kiléptem a kapun, sétáltam egyet, aztán leültem a sziklába vájt, megrongált lépesőre.

Néhány formátlan alak vont magára figyelmemet. Közelebből vizsgáltam őket és ott hagytam puskámat a helyen, ahol ültem volt. Alig tettem tíz lépést, vad-szag ütötte meg orromat: azonnal fölismertem; a dzsungl királyának kipárolgása volt ez. Habozás nélkül és határozottan cselekedtem: rohantam házamhoz és három másodperc múlva szobámban voltam, becsaptam az ajtót.

Rengeteg tömeg követett és neki rontott a kapunak. A holdvilágnál láthattam a szép fenevadat, sárga szemét, ragyogó fogát. Bizonyos hörgést hallattott; undorító lehellete arczomba csapott. Nem volt köztünk más akadály, csak ez a félig szuette kapu. — Éreztem a halál keserű ízét és ez a fenevad volt a sir.

Semmi fegyver.

Puskám ott maradt a sziklalépesőn; többi fegyverem ott alant volt hindu szolgálaim táborában, a város másik végén. És a borzalmas körmök már tépdesték a korhadt léczeket, amelyek egyedül védhettek meg az ellen, hogy állat meg ne egyen.

Pillanatig kegyetlen lemondás érzete fogott el: az a furesa hipnozis, amelyet Livingston érzett az oroszán körmei közt.

Akkor aztán a rémület elviselhetetlenül ráfeküdt a mellemre. A félelemtől ordítottam, bár nem tápláltam semmi reményt, mert ismertem szolgálaim gyávaságát és a bennszülöttek passzivitását. És a tigris tovább is tépegette a nyomorult rácsokat rudjait és

már azt hittem, hogy érzem a széttépetés borzalmas fájdalmát.

Még iszonyubban kiáltottam.

Különös tompa, fojtott hang felelt. Láttam egy fekete óriási árnyat, amely négy erőteljes oszlopon járt és valami kigyóféle tárgyat tartott, amely lánczban végződött. — Felismertem, hogy vezér-elefánt, amely társait vezeti és a mely a lánczozal rendszáblazza a lusta és lázongó állatokat. Ormányja végén fogta a regyelmező lánczot.

Láttára a tigris felhagyott az ajtó tépésével; habozni látszott. Az elefánt a sötét, kis szemével nézte és folytatta utját előre.

A tigris erre dühösen az elefánt felé fordult és neki ugrott. De a tapasztalt harcos ügyességével röptében fogta el az elefánt és ormányával visszalökte. Aztán gyorsan, elszántan három-négy ütést mért rá a lánczozal, amire a husevők királya félig nyomorékan a közellevő dzsungl felé vette utját és eltűnt.

Erre örült dologra ragadtattam el magamat. A gondviselészerűen megjelent nagy elefánt hozzám hasonlónak, embernek tetszett, csak hogy hatalmasabbnak, erősebbnek a többinél. És odarohantam lábaihoz, hálás szavakat rebegve fogtam át az oszlopok egyikét, amelyek neki lábakul szolgálnak és üdvözöltem, mint megmentőmet.

Jó indulattal türte, aztán nagy bölcsen meggondolva, hogy eleget beszéltem, ormányával szép szelíden megfogott, nyakára ültetett és a helység közepére vitt.

Azóta hiszek a derék Pliniusznak, a ki azt beszéli az elefántról, hogy megérti az emberi nyelvet, van érzéke szerelem és dicsőség iránt, hogy felismerhető nála a becsületesség, bölcsesség, méltányosság, — és hogy annyira megy az értelmessége, hogy a magáétól elütő vallást is megérti.

És ha valaha a között kellene választanom, hogy elefántot öljek-e vagy embert, igazán azt hiszem, hogy inkább az embert ölném meg.

CSARNOK.

Föltámadás.

Regény.

37.

— Irta: Uriel. —

(Folytatás.)

XVIII.

Visszadobott a világnak mindent.

Maga tépett össze minden köteléket, a mi a társadalomhoz, a szerelemhez és egyáltalán ahhoz a világhoz kötötte, melyben annyit küzdött régös útjára elesepegette ifjúi vérét, egyszer már földhöz esapta a sors, de ismét felkelt s ismét újra kezdte a harcot, győzött s a mint szerelemtől sóvárgó szívvél sietett élete ezéjához, a leányhoz, egy utjában álló vigyorgó rém, a halál, át akarja karolni esontkarjaival: Jer, az én jegyesem vagy!

Betántorog a szobájába, mint a részeg ember, feje kábult, tekintete főnnakad s ajkai reszketnek. Egyszerre odarohan a könyvszekrényhez s kihányja onnan minden darab könyvet. Földre, porba! Szinte ész nélkül dobja le a a drága könyveket, miket éveken át gyűjtögetett s szeme belemered a felszálló porba. Mennyi port kavart fel ez a sok tudomány. A tudomány, a szerelem, egy élet munkássága, sikere, dicsősége mindhiába volt... Zsebében pénz esörög. Kiszórja a földre s kaczag. Minek a pénz egy élő-halottnak? A lapok kimerítő ezikkeket közölnek az államtitkár tegnapi estélyéről. Olvashatja egész Magyarország a dicsőségét. Ez a kitüntetés, ez a dicsőség úgy fáj. Göresösen gyüri össze az ujságlapokat, a sok rongy papírost, mely

egy év előtt telve volt gyalázatával, senkisen kelt védelmére akkor a jelentékeny ügyvédeknek, a riporterek kapva-kaptak a botrányon s „kimerítő” tudósítást közltek szerencsétlenségéről. Ki merné most bántani őt, a ki méltóságos és exzellenciás urakkal paktál? Dehogy bántják. A tömeg meghunyászkodik előtte, az újságok portálják nevét s bizonyos tisztelettel, sőt melegséggel írják felőle.

Ismét el fog tűnni a munka mezejéről önkényes száműzetésbe távozik s rövid idő múlva feledésbe merül az oly hirtelen fölkapott „Abay Imre” név.

Leborul egy támlásszékre és mély fájdalommal néz az összehalmozódott könyvekre.

Hány ezer lap? Mennyi agyvelő szellemi kineseinek gyűjteménye? Mennyi tanítás, mennyi okoskodás, mennyi bölcsesség foglaltatik e lapokban, csudának tetsző, rendkívüli dolgok a tudomány ezerféle ágáról. A sok ezer lapon, a megolvashatlan számú sorok között, nincs egy sor, egy szó, mely vigaszt nyújtana a halálra való embernek.

Kivonja zsebéből tárczáját, benne van az Ella arcképe. Még egy tekintetet vet rá. Megesókolja homlokát, először csak egyszer, aztán még egyszer, ismét nézi, hosszan s szeméből kigördülő könnyei odaperegnek a képre. Megsiratja, mint egy drága halottat, a kit ell kell temetni a feledés sirjába. . . . Hanem az az egyre zakatoló szerelmes szív, amíg csak kattog ott a mellben, egyre ezt a kétszótagu nevet zsongja fülébe: Ella, Ella.

Az jut eszembe, hogy irtózatossabb az öngyilkosságnál is megölni a szívet, erőszakosan megszabadulni oly érzéstől, melyet valami felsőbb hatalom oltott bensejébe. Ez uton az erőszakos szerelem után élni az erőszakosan feladott boldogság emlékével? És mégis élni akart!

Irtózik az öngyilkosságtól, egyszer elkövette ezt a bűnt, melyért most oly szörnyen lakol, nem akar másodszor is önmagának hóhérra lenni.

Másnap fölkeresi Moór Zsigmond doktort és Bendey Pált. Mindent elmond nekik. Az ő világa rommá lett s ő menekül, mint Aeneas Trója romjai alól, hogy a „puszta” életet megmenthesse. A két barát megütközik, különösen Bendey.

— Ez fixa idea! Örültség, ha mondom. Mi fog történi Kondorékkal?

Abay, aki csak e tekintetben idealista, föltétlenül bizik barátai szeretetében, e nehéz pillanatban lelkének egész bizalmával fordult barátaihoz.

— Mi történi ő velük? Semmi rossz, ha a ti oltalmatokra bízom.

— Ah, ah. . . . Én biztosítok kedves Imrém, hogy ezután is az maradok irányodban, aki voltam. A te legjobb Pali barátod.

Abay könnyebbült szívvél távozik. Olyan kibékítő kegyetlen sorsában, hogy ilyen jó barátai vannak.

Idealizmusának megdöbbentő tévedését nem is sejtette.

(Folyt. köv.)

Vegyes.

A csepf. A párisi „Aurore”, a Clémenteau lapja, írja a jellemző jelenetet. Színhely: A közvetett adók ügyosztálya. Egy adófizető belép.

Adófizető: Ma reggel, mikor hosszabb utról visszatérve hazamentem, a következő írásokat találtam asztalomon. (Elővesz egy esomó irást.) Először: az adóhivatal értesítése, hogy a bérkocsikkal befolyó jövedelemre 181 frank 64 centime adót vetettek ki rám. Másodszor két intés, az egyik 55 centime költséggel, a másik költség nélkül. — Harmadszor egy újabb intés, mely 75 cen-

timeba került és azzal fenyeget, hogy foglalnak nálam, ha három nap alatt nem fizetek. Kérem alássan, én egy szegény ördög vagyok. Sohasem volt nekem bérkocsim.

A hivatalnok: Mít tehetek róla? Mi azért vagyunk itt, hogy beszédjük az adókat, nem pedig azért, hogy fölmentsük az embereket a fizetés alól.

— Csakhogy itt tévedés történt ám! Már tavaly is így tettek velem, csak hogy akkor reklamáltam és bocsánatot kértek. Itt van az erről szóló prefektusi okirat. . .

— (Átveszi az okiratot.) Valóban, az ellenőr megint tévedett. Tessék újból reklamálni.

— Hogyan?

— Irjon a Seine-prefekturának és mellékelje irásához a fizetett összegről szóló nyugtát.

— Tehát mégis kell fizetnem?

— Természetesen!

— De hiszen az előbb ön is konstata, hogy tévedés történt.

— Ugy van, uram.

— És mégis azt akarja, hogy fizessenek? — Föltétlenül. Különben el sem intéznék a reklamációját. Fizessen és hat hónap múlva visszakapja a pénzét.

— Csakhogy nekem nincsen pénzem!

— Ez esetben foglalni fognak önnél.

— De az istenért, uram! Hiszen ez hallatlan igazságtalanság! Én egy hivatalnok tévedésének az áldozata vagyok!

— Az mindegy. Fizessen vagy foglalunk. (Ünnepélyesen.) Így rendel az a törvény. . .

A földgömb sulya

6,000,000,000,000,000,000 t. i., hogy a földgömböt egy lábnyi magasságra felemelhessek, 10,000 lóerőre volna szükség, mely erő ezen munkát körülbelül 70,000,000,000 év alatt végezné el. Ha lóerőnként a gőzgép számára 13 angol font vízfogyasztást számítunk, hogy ezen munka 10,000,000,000,000,000 gallon vizet igényelne, több vizet tehát mint a mennyi a Missisipi torkolatából 60,000 év alatt kifolya. — Ezen víz elegendő volna arra, hogy a föld egész felületét 300 lábnyi magasságra vízzel elborítsa. — Ezen vízmennyiségnek kazánokban való gőzzé alakítására 4,000,000,000,000,000 t. szénre volna szükség; ha ezen szén 20 t.-ként kocsira raknók, úgy erre a célra 200,000,000,000 kocsira volna szükség. Ha egy kocsit hossza 5 láb volna és mind egy vonattá volnának összekapcsolva, úgy 45 milliószor venné ezen vonat a földet körül. Ha ezen vonat óránként 25 mérföldet haladna úgy 5 millió év volna szükséges arra, hogy saját hosszának megfelelő utat megtegyje.

Házassági hirdetés. A Pall Mall Gazetteben egy férjhez menni akaró hölgy a következőkép illegeti magát: „Egy hölgy, aki már két férjtől vált el s tapasztalásból tudja, hogy válni mily fájdalmas, harmadszor is férjhez akar menni. Új férje akármily szigorúan és keményen bánik is vele, mégis biztos lehet arról, hogy sohasem fog tőle elválni. Az e hirdetés tárgyát képező hölgy nagy, erős s kinyújtott karral a legnagyobb terheket nagy könnyűséggel emeli föl, de azért férje ne féljen tőle, mert galambszelid lélek lakozik aczélizmei mögött. Fogai élesek, hófehérek s oly kemények, hogy szét harapják a penyt. Megkivántatják, hogy a férj gentleman, gazdag, elegáns, előkelő, hirtelenszöke és nagyon kis termetű legyen. A választ bérmentesíteni.” Az erős izmu s vastag hölgy vagy papucs alatt akarja tartani az új férjét, vagy pedig — ingyen — sok levélbélyeghez akar jutni.

KÖZGAZDASÁG.

Érték-tőzsde.

A debreczeni Közgazdasági Bank Részvénytársaság közlése.

1898. július hó 1-én.

Államadósság:

Magyar aranyjáradék 4% —	121.10	121.60
„ vasuti beruházási köt. 4 1/2% —	120.—	121.—
„ koronajáradék 4% —	98.85	99.35
„ regále vált. köt. 4 1/2% —	100.25	101.—
Osztrák aranyjáradék 4% —	121.50	122.—
Egységes államkötvény 4 1/10% —	101.40	101.90
Tisza-szegedi 4%-os nyer.-sorsj. —	139.25	140.25

Részvények:

Magyar hitelbank részvény —	396.25	396.75
Osztrák hitelbank részvény —	360.30	360.50
Magyaripar- és keresk. bank. r. —	103.75	104.—

Sorsjegyek:

Magyarjelzálogban 4%-os sorsj. —	122.—	123.—
„ 3%-os —	103.—	104.—
Osztrák földhitel sorsjegy 3%-os —	120.25	121.25
Magyar vörös keresztsorsjegy —	10.50	11.—
Osztrák — — — — —	20.75	21.25
Olasz — — — — —	12.—	12.50
Bazilika sorsjegy — — — — —	6.75	7.—
Jó-sziv — — — — —	4.—	4.40

Pénzmekek:

Cs. és kir. arany — — — — —	5.63	5.71
20 márkás arany — — — — —	11.77	11.81
20 frankos arany — — — — —	9.51	9.54
1 Sovereigns — — — — —	11.99	12.03

Budapesti gabonatőzsde.

I. Készáru-üzlet.

1898. június 30-án.

A buzaüzletben a készáru ma ismét 20—25 krral emelkedett. A knálat ma is gyöngye volt, ellenben a kereslet szilárd irányzat mellett kedvező volt. Eladott 10,000 mm. nagyobb részt magyar buza általában 10 krral egyes tételek azonban 15 krral drágább áron.

Rozsban a forgalom szünetel.

Tengeriben elkelt néhány 100 mm. 10 krral drágább áron.

Zabban a forgalom néhány kocsirakományra szorított. tartott áron. Az irányzat szilárd.

Eladott:

Buza, Tiszavidéki, 100 mm. 78 k. 13.85 forint, 200 mm. 77 k. 13.80 forint, 500 mm. 76 k. 13 forint, 100 mm. 75 k. 13.— frton, 300 mm. 77 k. 14.95 frton, mind három hónapra.

II. Határidő-üzlet.

Az irányzat esőndes volt s az árak tartottak voltak, a forgalom mérsékelt volt.

Hivatalos záróárfolyamok déli 1 órakor.

Buza szeptemberre	9.37—	9.39
„ júniusra	—	—
Rozs szeptemberre	7.01—	7.03
Tengeri máj.—jun.-ra	5.24—	5.26
Zab szeptemberre	5.75—	5.77

Kiadó és laptulajdonos:

Csokonai nyomda- és kiadó-részvénytársaság.

Felelős szerkesztő: **Koncz Ákos.**

Főmunkatárs: **Ujlaki Antal**

Ügyes ügynököket

magas jutalék mellett keres a legnagyobb ausztriai re-
dönygyár

Goldschmid és Schwab
Prága VII. 629—4—1

Gyógyszertár a „Szent-Háromság” KASSÁN.

A hosszabb tapasztalat és számos kísérlet folytán kipróbált kitűnő hatásának bizonyult és a mi fő: legártatlanabb arc- és bőrfinomító szereket a nagyérdemű közönségnek becses figyelmébe melegen ajánlom.

Adamek-féle „Kassai”

„Crém de Juliette”

arc- és atka-crème, mulasztja a májfoltokat és üdíti az arczsinat, **1 tégely 1 korona.**

„Poudre de Juliette” finom, meg nem látható és igen kellemes szagú, három színárnyalatban, **1 doboz 1 korona.**

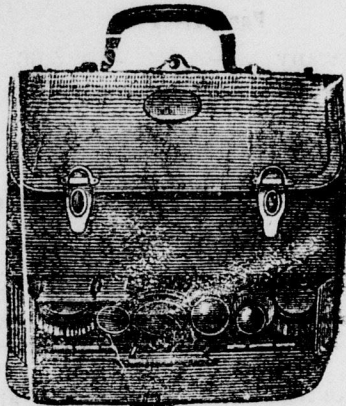
„Savon de Juliette” kiváló jó minőségű közömbös, tehát nem maró szappan, darabja **70 fillér** (35 krajczár).

Eredeti minőségben és eredeti árban kapható egyedül a „Fehér Hattyu” gyógyszerárban Debreczen, főtér (Piacz-utca) **2144. Tamassy ház.**

Ugyanitt kapható még mint egyedüli készítőnél és főraktárosnál a **Dr. Széchy-féle fogpor**, mely jóságánál fogva nagy hírnévnek örvend. **1 doboz 60 kr.** 658-4-3

Uti- és toilette-czikk

legjutányosabb árban beszerezhetők

Szent-Királyi Tivadar

műpar-áru üzletében.

659-10-4

273.

Az „ISTVÁN” Gőzmalom társulat

őrleményeinek

ÁRJEJYZÉKE

saját raktárában.

Az 1887. április hó 18-án Budapesten tartott általános magyar malomgyűlésen megállapított s 1887. évi június 1-én életbe lépett eladási, fizetési és szállítási módokatra vonatkozó egyezmények szerint, kötelezettség és engedmény nélkül, készpénzfizetés mellett, zsákkal együtt.

	100 kiló
A. Asztali dara nagyszemű	20.80
B. „ „ „ apró szemű	20.40
0. Királyliszt	20.40
1. Lángliszt kivonat	19.80
2. Elsőrendű zsemlyeliszt	19.20
3. Zsemlyeliszt	18.80
4. Elsőrendű kenyérliszt	18.—
5. Közép kenyérliszt	17.20
6. Kenyérliszt	16.40
7. Barna kenyérliszt	13.80
8. Takarmányliszt	8.40
11. Finom korpa zsákkal	5.20
11. „ „ „ zsák nélkül	5.—
12. Durva korpa zsákkal	4.20
12. „ „ „ zsák nélkül	4.—
Csirke buza zsák nélkül	4.—

A zsákok sulytartalma, teljsulyt tisztasulynak véve:
 A. B. 0-6 számig 85 kiló
 7. és 8. szám 70 „
 11. és 12. „ 50 „

Debreczenben, 1898. július 1. 668-1-1

Csődalatti kiárulás.

A debreczeni ref. egyháznak Kistemplom melletti Piacz-utca 37. számú házban levő **Schwarcz Izsó-féle** üzletben a folyó július 2-ának d. e. 8 órájától kezdve a csődtömeghez leltározott

férfidivatczikkekre

kalapok, ingek, gallérok, nyakravalók, illatszerek, bőröndökre

kiárulás

fog tartatni, melyre a venni szándékozók meghivatnak.

A tömeggondnok.

667-1-1

Csokonai nyomda és kiadó-részvénytársaság Debreczen Halpiacz.

Ügyvédi és ev.ref.egyházi nyomtatványok következő olcsó árszámítás mellett kaphatók:

Nyomat- ványszám	Alak	25 db	100 db	Nyomat- ványszám	Alak	25 db	100 db
		db	krajczár			db	krajczár
1	Adóslevél	0 1/4	iv 5 20	25	Törlési nyilatkozat	0 1/2	iv 10 40
2	Törítvény	0 1/2	„ 10 40	26	Költségjegyzék (fe- hér irodai papír)	0 1/2	„ 15 50
3	Zálogolási és becs- lési jegyzőkönyv	0 1/1	„ 20 75	27	Kötelezvény I.	0 1/2	„ 10 40
4a)	Arverési jegyző- könyv (külv.)	0 1/1	„ 20 75	28	„ II.	0 1/2	„ 10 40
4b)	Arverési jegyző- könyv (beliv.)	0 1/1	„ 20 76	29	Nyugta	0 1/2	„ 10 40
5	Hirdetés elsőbbségi jog érvényesíthe- tése végett	0 1/2	„ 10 40	30	Adóslevél	0 1/1	„ 20 75
6	Biztosítási végrehaj- tási kérvény	0 1/1	„ 20 75	31	Tanukihallgatási idézés	0 1/4	„ 05 20
7a)	Tárgyalási jegyző- könyv	0 1/1	„ 20 75	32	Idézés	0 1/4	„ 05-20
7b)	Tárgyalási jegyző- könyv (községbi- rósági)	0 1/1	„ 20 75	33	Szöbéli végrehaj- tási kérvény	0 1/2	„ 10 40
8	Igénykereset, tulaj- donjogi	0 1/1	„ 20 75	34	Arverést elrendelő végzés	0 1/2	„ 10 40
9	Sommás váltókereset	0 1/1	„ 20 75	35	Végzés végrehaj- tás tárgyában	0 1/2	„ 10 40
10	Sommás kereset (végzéssel)	0 1/1	„ 20 75	36	Hirdetmény	0 1/2	„ 10 40
11	Meghatalmazás	0 1/2	„ 10 40	37	Marasztaló ítélet	0 1/2	„ 10 40
12	Csődkereset	0 1/2	„ 10 40	38	Jegyzőkönyv mező- rendőri kihágásról	0 1/1	„ 20 75
13	Váltó-óvás (fehér irodai papíron)	0 1/1	„ 30 100	39	Biztosítási jegyző- könyv	0 1/1	„ 20 75
14	Arverési hirdetés	0 1/2	„ 10 40	40	Kereset-levél	0 1/1	„ 20 75
15a)	Adásvevési szerző- dés	0 1/1	„ 20 75	41	Kielégítési végrehaj- tási jegyzőkönyv	0 1/1	„ 20 75
15b)	Adásvevési szerző- dés	0 1/1	„ 20 75	42	Megkeresés idegen közs. bir. végrehaj- tás tárgyában	0 1/2	„ 10 40
16a)	Csere-szerződés	0 1/1	„ 20 75	43	Panasz-jegyzőkönyv	0 1/1	„ 20 75
16b)	Csere-szerződés	0 1/1	„ 20 75	44	Tanu kihallgatási jegyzőkönyv	0 1/1	„ 20 75
17	Rendelvény	0 1/2	„ 10 40	45	Jegyzék a pénzbir- ságról	4 1/1	„ 25 90
18	Arverést kitűző végzés	0 1/2	„ 10 40	46	Mutató-könyv	4 1/1	„ 25 90
19	Kézbiztosítási iv	0 1/4	„ 05 20	47	Határidő-napló	4 1/1	„ 25 90
20	Végrehajtási kér- vény	0 1/1	„ 20 75	48	Panasz-könyv	8 1/1	„ 30 110
21	Hivatalos jelentés	0 1/1	„ 10 40				
22a)	Arverési hirdetmény	0 1/2	„ 10 40				
22b)	Arverési hirdetmény	0 1/1	„ 10 40				
23	Tulajdonjog bekebe- lezése	0 1/1	„ 20 75				
24	Zálogjog törl. be- keb. iránti kérv.	0 1/1	„ 20 75				

Ev. ref. egyházi nyomtatványok.

Egyházi adófükönyv	100 iv	3.00
Gondnoki Napló bevétel D/a.m.	„	1.50
„ „ kiadás D/b.m.	„	1.50
Pénzbeli számadás E/a. minta	„	1.50
Terménybeli számadás	„	1.50
Adófükönyv c/minta	„	1.50
Egyházi adó-iv	100 drb	0.50
Esketési igazolvány	„	0.35
Keresztelési jegy	„	0.40

Raktáron nem lévő nyomtatványokat hasonló olcsó árban készítünk el.